

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

Ἦρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπροῦν διηγήτορον
Ὅδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ὉΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (τὰ ἐν Μακεδονίᾳ κατορθώματα τῶν Ρώσων).—Μακεδονία.—Ὁ πνευματικὸς καθ' ἡμῶν πόλεμος τῶν ξένων.—Θράκη. (περὶ τῆς κωμοπόλεως Σκοποῦ).—Ἀγγέλματα καὶ θυροί.—Ἡ Αἴγυπτος καὶ ὁ σύγχρονος Ἑλληνισμός.—Ἑθνικὴ Ἀγαθοεργία.—Ἡ Κρήτη ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου.—Τὰ ἐν Ἑλλάδι.—Τελευταῖαι εἰδήσεις.

Ἐπιφυλλίς (αἱ περὶ τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης θεωρίαι τοῦ κ. Κρουμβάχερ καὶ ἡ ἀνασκευὴ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρέου Ν. Σμιᾶ).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 1 Ἰουλίου 1904.

Οἱ παρ' ἡμῖν ἀπριζ προσκεκολλημένοι μετὰ γνησίας αὐτόχρημα δεξιότητος εἰς τὰς παραδόσεις τῆς πρὸς τοὺς Ρώσους ὀφειλουμένης εὐγνωμοσύνης θὰ διατάσῃ πολὺ νὰ πιστεύσῃσιν ὅσα ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀνταποκριτὴς ἡμῶν καταγγέλλει κατὰ τῶν Ρώσων.

Εἶναι ἀληθῶς ἀπαίσιον φαινόμενον μέχρι τοσοῦτου, ὥστε νὰ καταντᾷ ἀπίστευτον, τὸ ὅτι τὰ ὅργανα Μεγάλῃς χριστιανικῆς Δυνάμεως, αὐτῆς ἐκείνης, ἥτις πρώτη εἰσηγήθη εἰς τὴν Εὐρώπῃ τὸν τρόπον τῆς ἀνακουφίσεως τῶν λαῶν τῆς Μακεδονίας καὶ ἥτις δι' αὐτὸ τοῦτο, ἐπὶ ἐξήγησε τὴν χαλάρωσιν τῶν δεσμῶν αὐτῶν ἀπὸ τῆς τουρκικῆς δουλείας, εἰσηκούσθη μετὰ προθυμίας καὶ ἐπέτυχεν νὰ γίνωσιν ὅσα ἠθέλησεν, τὸ ὅτι, ἐπαναλαμβάνομεν, τὰ ὅργανα τῆς Δυνάμεως ταύτης ἀντὶ τῆς τάξεως σπεύρουσιν ἐν Μακεδονίᾳ τὴν ἀναρχίαν, ἀντὶ τῆς εὐθυδικίας κατὰφωρον ἐπιδεικνύουσι μεροληψίαν ἀπειλοῦντες ἀντὶ τῆς ἀπολυτρώσεως νέαν στυγερωτέραν ὑποδούλωσιν, πρωτοστάται καὶ ὑποδαυλισταὶ ἀποδεικνύομεν τῆς κακοῦθους βουλγαρικῆς κινήσεως, ἣν ἡ ἄλλη Εὐρώπη πρέπον καὶ δικαίον ἐθεώρησεν εἰσερχομένη εἰς τὴν Μακεδονίαν ἐξ ἴσου νὰ καταστείλῃ πρὸς τὰς τουρκικὰς θηριωδίας.

Ἀλλὰ τὰ πράγματα ἐν τῇ ἀσυνειδήτῳ αὐτῶν πραγματικῇ εἶναι: εὐγλωττότερα τῶν λόγων καὶ τὸ ἔργον τῶν ἀξέστων ἐκείνων ἀξιωματικῶν, οὓς ἡ Ρωσία ἀπέστειλεν ὡς ἐγγυητὰς καὶ φρουροὺς τῶν δικαιῶν τῶν καταπιεζομένων Μακεδόνων, καταπροδίδεται ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ἀτιμίᾳ ὑπὸ τῶν περιτέχνων διπλωματικῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ζηνοβίερ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὡς ἔργον ἐκβουλγαρισμοῦ συμπάσης τῆς Μακεδονίας, ὡς ἔργον πρωτακούστου πίεσεως τοῦ ἀπυχοῦς, ἀλλὰ θαυμασιωτάτου ἐν τῇ ἀντοχῇ αὐτοῦ καὶ τῇ ἐμμονῇ εἰς τὴν τοῦ προαιωνίου προγονικοῦ κλήρου συντήρησιν καὶ ἀμυναν γένους· τὸ ἑλληνικὸν Γένος λέγομεν. Διότι οἱ Ρῶσοι δὲν ἀξιοῦσι μόνον νὰ φονεύωνται ἀποκτείνῃ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων οἱ Ἕλληνες, δὲν ἀπαιτοῦσι μόνον νὰ μένωσιν ἀκαταδίωκτοι τῶν ἑλληνικῶν σχολείων καὶ ἐκκλησιῶν οἱ ἐμπρησταί, δὲν περιορίζονται νὰ προτρέψωσι τοὺς Μακεδόνες, ὅπως ἀπαρνηθῶσι τὴν ἑλληνικὴν τὴν καταγωγὴν, ἀλλ' ἀπαγορεύουσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὕστατον τῶν ἀνθρωπίνων δικαιῶν τοῦ νὰ παραπονῶνται δι' ὅσα κατ' αὐτῶν πράττονται ἐγκλήματα!

Τοῦτο σημαίνει ἡ ἀπὸ τῶν πατριαρχείων ληστρικῶς ἐκδιδασθεῖσα ἐπιτίμησις τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης ὡς ἀνακοινούντος πράγματα ἀνύπαρκα!

Φαίνεται, ὅτι δὲν ἀσκοῦσι μόνον τὰ ἄτομα, ἀλλὰ καὶ τὰ Κράτη τῆς λωποδυσίας τὸ ἐντιμὸν ἐπάγγελμα. Ὁ σλαβισμὸς θέλει νὰ ἀρπάσῃ τὴν Μακεδονίαν, ἀλλὰ δι' οὓων μεθόδων προχωρεῖ εἰς τὸ ἐπενειδίστον ἔργον! Ἐρχισεν ἀπὸ τῶν κωδωνῶν καὶ τῶν ἱερῶν ἀμφίων καὶ τῶν εἰκόνων καὶ κατέληξεν εἰς τὰς μεταρρυθμίσεις. Δόλος τότε, ἀπάτη νῦν. Ἡ ὀρθοδοξία τότε ἐργασίμενη ὡς ὅπου, δι' οὗ ἐκοιμίζοντο οἱ ἐξ εὐσεβείας εὐπιστοὶ ἑλληνικοὶ λαοί, ὥστε ἀνύπαρκτον νὰ ἐξακολουθῇ τὸ ἔργον τῆς υπονομεύσεως. Νῦν ἡ φιλανθρωπία προβάλλεται

ὑπὸ τὸν τύπον μεταρρυθμίσεων πρὸς ἐξαπάτησιν τῆς Εὐρώπης ὡς ἐπείγον ἔργον χάριν τῆς ἀπὸ τῶν Τούρκων ἀπολυτρώσεως τῶν χριστιανῶν.

Ἀλλὰ χριστιανοὶ νῦν κατὰ τὴν γνώμην τῶν πανισχυρῶν συμβούλων τοῦ Τάρου εἶναι ἐν τῇ ἑλληνικῇ χερσονήσῳ μόνον οἱ Βούλγαροι, τὸ εὐγενὲς τοῦτο ἔθνος, ὅπερ ἐλάμπρυνε τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τῶν ἐκπολιτιστικῶν κατορθωμάτων τοῦ Κρούμου, ὅπερ ἀγλαΐζει τὰς ὑπὲρ ἐλευθερίας τάσεις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους διὰ τῆς δολοφονίας ἱερῶν, διδασκάλων, γυναικῶν, παρθένων, παιδίων καὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ ἐκκλησιῶν καὶ σχολείων!

Ταῦτα πράττουσι νῦν οἱ Ρῶσοι ἐν Μακεδονίᾳ μετὰ παραλλαγῆς μόνον τῆς μεθόδου, ἀλλ' ἐν τῇ ἀναλλοιώτῳ ἐκείνῳ σκοπῷ, ὃν ἐκινε διώκουσιν ἐν Ἀθῶνι, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν Θράκῃ, ἐν Αἰγύπτῳ, ὃν ἐπεδίωξαν ἐν Συρίᾳ, οὗ ἐπέτυχον ἐν μέρει ἐν Παλαιστίνῃ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. ὁ μαρμαίνων πάντα, ὃν θέλει νὰ ἀπολέσῃ. Ὅσον χονδροειδέστερα εἶναι τὰν Ρώσων τὰ τεχνήματα, τοσοῦτον προδηλότερον καθίστανται οἱ σκοποὶ, οὓς ἐπιδιώκουσιν, εὐτύχημα δὲ εἶναι, ὅτι οἱ σκοποὶ οὗτοι δὲν βλάπτουσι μόνον ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ ἄλλους.

Ἄν διὰ τοῦ τρόμου καὶ τῆς πίεσεως πιστεύουσιν οἱ Ρῶσοι, ὅτι θὰ μειωθῇ ἡ πίστις πρὸς τὰ ἱδανικά τοῦ Γένους ἡμῶν, ὅτι θὰ κλονισθῇ τῆς ἐλπίδος ἡ σωτὴρα δύναμις καὶ ὁ φόβος θὰ παραλίσσῃ τὰς ἡμετέρας ἐνεργείας, δεινотάτην ἀπχώνεται ἀπάτην. Τὴν πίστιν ἡμῶν ἐσφυρηλάτησεν ἀρραγῇ τῶν Τούρκων ἡ πεντακοσιετής τυραννία καὶ τὸν φόβον εἰς τὰς χριστιμὰς ὥρας τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου οὐδέποτε ἠσθάνθημεν χαλινάγουσιν τὰς ἀντὶ τῆς σωτηρίας ἡμετέρας ἐνεργείας· διδασκόμεθα ἄλλως νῦν τὸ πολυτιμώτατον διδάγμα ὑπὸ τῶν Ἰαπώνων, ὅτι οἱ τερατώδεις κολοσσοὶ τῆς ὀλικῆς δυνάμεως συντρέφονται καὶ εἰς θρύμματα σκορπίζονται, ὅταν βάσις αὐτῶν ὑπόκειται ἡ ὑποκρισία, ἡ ἀνηθικότης, τὸ ψεύδος. Τὴν δ' ἐλπίδα ἐπιρρυνῶναι ἡ συνειδήσις τῶν ἡμετέρων δικαίων καὶ ἡ πεποιθήσις, ὅτι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ζῶσι καὶ λαοὶ καὶ κράτη, ὧν τὴν πολιτικὴν πορείαν δὲν ἰθύνει οὔτε τῆς ἀρπαγῆς ἡ ἄσβεστος ὄρεξις, οὔτε ἡ ἀνηθικότης τοῦ ψεύδους καὶ ὅτι εἰς τοὺς λαοὺς τούτους ὑπάρχει ἡ γνώμη, ὅτι ἡ Μακεδονία δύναται νὰ εὐτυχήσῃ χωρὶς νὰ γίνῃ κτήμα τῶν Βουλγάρων.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἡ ἀπροκάλυπτος ὑπὸ τῶν Ρώσων προστασία τῶν Βουλγάρων.—Πᾶν ἄλλο ἐπιδιώκουσιν οἱ Ρῶσοι ἢ μεταρρυθμίσεις ἐν Μακεδονίᾳ.—Ἡ ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων τῇ ἀπαίτησι τῆς ὀικονομικῆς προεβείας ἐπιτίμησις τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Θεσσαλονίκης ἀπὸ 25 Ἰουνίου 1904.

Ὁσημέρι ἀπροκαλυπτότερον καὶ δὸς εἰπεῖν κυνικώτερον ἐκδηλοῦσι τὸν ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων προσηλυτιστικὸν σκοπὸν τῶν οἱ ἐνταῦθα πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων ἀποσταλέντες Ρῶσοι ἀξιωματικοί. Πυκνὰ καταφθάνουσιν ἐκ παντοίων μερῶν τοῦ ἰσωτετικοῦ τῆς Μακεδονίας τὰ παράπονα τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν καὶ αἰ βασιμώταται ὑποψία, ὅτι οἱ Ρῶσοι ἀξιωματικοὶ οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἔλαττον ἢ σύντροφοι καὶ συμπράκτορες εἶναι τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν, ἀκολουθοῦντες προδιαγεγραμμένην πολιτικὴν τῆς ὀρθοδοξότητος καὶ εὐσεβεστάτης Ρωσίας, ἥς τεκμήρια εἶδμεν πρὸ τινος χρόνου καὶ αὐτὸς ὁ Δέσμηκ πρὸς τὸν μητροπολίτην Σεργίον Σ. Γρηγόριον. Ὅτε δηλὸν ὅτι οὗτος ἔσχε πρὸ τῆς εἰς Κων/πολιν ὡς συνοδικοῦ μεταβάσεως του συνένευσιν μετὰ τοῦ Ἀνωτάτου τούτου ἐπιτρόπου τῆς Ρωσίας ἐν Μακεδονίᾳ καὶ παρεπονέθη κατὰ τῶν πίεσεων καὶ τῶν ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν κομιτῶν διαπραττομένων ὁμοιωμάτων κατὰ τῶν ὀρθοδόξων πληθυσμῶν, εἶναι πολὺ λυπηρὸν τοῦτο, ἀπήντησεν ὁ τῶν μεταρρυθμίσεων ἐφαρμοστής, τοσοῦτο μᾶλλον, ὅσον ἀδελφοὶ φονεύουσι τοὺς ἀδελφούς των, Βούλγαροι δὴλον δι τοὺς Βουλγάρους·

τοιούτους βεβαίως ἐνόει ὁ εὐγενέστατος Ρώσος τοὺς ἑλληνικωτάτους πληθυσμούς τῆς Μακεδονίας, ὅσοι ἔσχον τὸ ἀτύχημα ἐν ταῖς ἱστορικαῖς περιπετείαις τῆς παγκόλου πατρίδος των νὰ προσκειωθῶσι τὸ μισοθάρβαρον σλαβικὸν ἱδίωμα.

Ἰδοὺ δὲ τί ἐπ' ἐσχάτων ἐπραξαν οἱ Ρῶσοι ἀξιωματικοί

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομίδα ἐφονεύθη ἐν Στρωμνίσῃ Ἕλληνας ὑπὸ Βουλγάρων. Οὗτος κατὰ σύμπτωσιν εἶχε παραπονέθῃ πρὸς τοὺς Ρώσους ἀξιωματικούς ἐπὶ τῷ ὅτι οὐδεμίαν ἀσφάλειαν ἔχουσιν οἱ Ἕλληνες φονευόμενοι ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῶν βουλγαρικῶν κομιτῶν. Οἱ Ρῶσοι ἀξιωματικοὶ ἀπέκρουσαν τοὺς ισχυρισμούς τοῦ Ἕλληνοσ ἀφελίστα ἀνθρώπου, δι τοὺς βουλγαρικὰς κομιτὰς δὲν διπρόχουν!

Εἰς ἄλλους Ἕλληνας ὅμοια ὑποβάλλοντες παράπονα λέγουσι μετὰ κακῶς κεκρυμμένης σκαϊότητος, δι οὐδεὶς ἐν Μακεδονίᾳ εἶναι Ἕλληνας!

Ἄλλ' οὐδ' εἰς ταῦτα περιορίζονται τὰ κατορθώματα τῶν Ρώσων καὶ τῆς πολιτικῆς των. Ἡ μέθοδος τῆς καταπίεσεως περιέλαβε καὶ αὐτοὺς τοὺς μητροπολίτας ἡμῶν. Ὁ Θεσσαλονίκης Σ. Ἀλέξανδρος κατήγγειλε τὰς παρανομίας καὶ τὰς θηριωδίας τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν Χιμτὴ πασά καὶ ἐξήτησε τὴν προστασίαν τοῦτο. Ὁ Χιμτὴ πασὰς ἐγγνώρισε ταῦτα πρὸς τοὺς πολιτικούς πράκτορας, τὸν Ρώσον Γιερί, πρῶτον πρὸς τὸν Χανίον καὶ τὸν Αὐστριακόν. Ὁ Ρώσος ἀνένευκε ταῦτα εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ῥωσικὴν πρεσβείαν καὶ αὐτὴ ἐν τῷ φιλορδοξῷ ζήλῳ τῆς ἀπάτης παρὰ τῶν Πατριαρχείων τὴν αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν τοῦ Θεσσαλονίκης, δι ἀνακοινῶν πράγματα ἀνύπαρκα! Καὶ τὰ πατριαρχεῖα ἐν τῇ διπλωματικῇ περινοίᾳ τοῦ περιποιεσθαι καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀπόνδους τοῦ Ἑλληνισμοῦ πολεμίου ἐπετίμησαν τὸν Θεσσαλονίκης Μητροπολίτην!

Πρὸ τισσάρων ἡμερῶν οἱ Ρῶσοι ἀξιωματικοὶ ἀπῆλθον ἰσχυρῶς εἰς Γουμένισσαν, ὅπου, ὡς γνωστὸν ἡμῖν ἤδη, ὠλοκαυτῶθησαν ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ 30 περίπου συμμορίται, ἵνα καταγγεῖλωσιν ἴσως τοὺς Τούρκους, ὅτι ἐτόλμῃσαν νὰ φονεύσῃσι κενηρυγμένους δολοφόνους.

Οὕτω πολιτεύεται ἡ ἀγριωτάτη Ρωσία. Ὡς Ἕλληνας ἀλύτρωτους ἀδυνατῶ νὰ καταστειλῶ τὴν ἀγανάκτησίν μου καὶ μολοντί ὑμῖς αὐτοῦ ὡς ἐὺθεοὶ φάλλετε μνημόσυνα, φρονῶ, ὅτι διερμηνεύω τὰ αἰσθήματα τοῦ ὅλου ταιλαπωρομένου Γένους ἡμῶν εὐχόμενος νίκην εἰς τὰ δπλα τῶν Ἰαπώνων, τοῦ λαοῦ τούτου τῶν ἀπίστων, οὓς ὁ Θεὸς ἀπέστειλεν ὡς ἐκδικητὰς τῶν καταπατομένων δικαίων τῶν ἀσθενῶν, ὡς τιμωροὺς κακοηθεστάτης ὑποκρισίας τῶν ἐπὶ χριστιανικῇ ὀρθοδοξίᾳ ἐγκαχυομένων Ρώσων!

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ

ΚΑΘ' ΗΜΩΝ ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

Ὁ ἐκπαιδευτικὸς προσηλυτισμὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει.—Ἡ κατάστασις τῶν ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1904.

Μόλις ἔλθων καὶ παρ' ἡμῖν αἱ δημόσιαι ἐξετάσεις καὶ αἱ τῶν γραμμάτων πανηγυρικαὶ τελεταὶ τῶν σχολείων. Αἱ ἐορταὶ αὐταὶ τοῦτο τὸ καλὸν μᾶς παρουσιάζουσιν, δι μᾶς καθιστῶσιν ἐνημέρους τῶν προόδων ἀλλὰ καὶ τῶν ποικίλων πληγῶν τῆς παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτικῆς καταστάσεως. Ἀλλ' ἐκείνο τὸ ὅποιον ζωηρῶς ἀπασχολεῖ τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐθνικοῦ παιδείσεως ἐνδιαφερομένους, εἶναι ὅτι πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ διευθυνταὶ καὶ οἱ ἑσποροὶ τῶν πολυπληθῶν παρ' ἡμῖν σχολῶν ὁμοφώνως ἐκαγγέλλουσι τὸν κίνδυνον, ὃν ὀρεσάμεθα ἐκ τῶν ξένων σχολῶν. Ἡ τάξις τῶν ἑλληνοπαίδων ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέρας σημαντικῶς ἐλαττοῦται ἐκ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων. Ὑπολγίζεται, ὅτι κατὰ μέσον ὄρον οἱ ἡμίσεις τῶν ἑλληνοπαίδων ἀμφοτέρων τῶν φύλων τοῦ ὅλου ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κων/πόλεως φοιτῶσιν εἰς τὰς ξένας σχολὰς, πρὸ παντὸς δὲ εἰς τὰς τῶν καθολικῶν μοναχῶν Γάλλων, Ἰταλῶν καὶ Γερμανῶν, τὸν θρησκευτικὸν καὶ ἐκπαιδευτικὸν προσσηλυτισμὸν κύριον σκοπὸν ἐχούσας.

Ἡ εἰς ξένας σχολὰς φοιτήσις τῶν νεαρῶν ἑλληνοπαίδων ἔχει βεβαίως τὴν ἀρχὴν εἰς τὸ αἰσθηματικὸν ἀπὸ τινος καταμαστιζούσης ἡμᾶς ξενοντανίας καὶ ξενολατρίας. Ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι αἰτίαι, ἕνεκα τῶν ὁποίων πολλοὶ τῶν γονέων ἀναγκάζονται νὰ στείλῃσι τὰ τέκνα των εἰς τὰς ξένας ταύτας σχολὰς. Οἱ διπλοῦντες παρ' ἡμῖν τὰς

ἐκπαιδευτικὰ πράγματα δὲν ἐκείθησαν δυστυχῶς νὰ λάβωσι σοβαρὰν καὶ ἀποτελεσματικὴν πρόνοιαν περὶ τῶν νεωτέρων κοινωνικῶν ἀναγκῶν, μάλιστα δὲ τῆς ἀμέσου ἀνάγκης τῆς γλωσσομαθείας, ἥτις ἕνεκα τοῦ διεθνοῦς χαρακτῆρος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κων/πόλεως παντοιοτρόπως ἐπιβάλλεται. Φαίνεται δ' ὅτι ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἡ ἀνάγκη αὕτη χάρις εἰς τὴν γενναίαν δωρεάν τοῦ μεγατίμου ἐθνικοῦ εὐεργέτου κ. Εὐσταθίου Εὐγενίδου, θὰ ἐκπληρωθῇ, ἰδρυμένης ἐιδικῆς ἐπὶ τούτῳ σχολῆς τῶν ξένων γλωσσῶν μεταξὺ Γαλατᾶ καὶ Πέραν.

Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ ἄλλη ἀφορμή, ἡ ὅποια ἐξαναγκάζει τοὺς γονεῖς ν' ἀποστείλῃσι τὰ τέκνα των εἰς ξένας σχολὰς καὶ ἡ ὅποια ἀποβλέπει εἰς οὐτὴν τὴν ἐθνικὴν κατάστασιν τῶν σχολείων. Ὑπάρχουσι σχολεῖα, ἐν οἷς διδάσκουσι διδασκαλοὶ οὐχὶ ἀμέμπτου ἠθικῆς διαγωγῆς καὶ ὑποστάσεως. Ἐπίσης φοιτῶσιν εἰς αὐτὰ καὶ μαθηταὶ ἀμφιβόλου ἠθικῆς ἀνατροφῆς καὶ ἐξέως. Περὶ ἐκατέρων δὲν καταβάλλεται εἰς τινὰς σχολὰς ἡ πρέπουσα αὐστηρότης ὅπως μὴ οὕτω καὶ οἱ υἱοὶ ἔχοντες ἐκ τῶν κακῶν παραδειγμάτων καὶ τῶν κακῶν σχέσεων μολυνθῶσι καὶ διαφθρῶσιν. Ἡ περὶ τὴν σχολεακὴν δὲ ἠθικὴν ἀμείλεια τῶν ἀρμόδιων ἐπόμενων εἶναι πολλοὺς τῶν γονέων νὰ δυσχεραίνῃ καὶ πολλοὺς νὰ ἐξαναγκάσῃ νὰ ἱγγραψῶσιν τὰ τέκνα των εἰς σχολὰς ξένας. Οἱ τοιοῦτοι γονεῖς διὰ καταλλήλων νομίμων μέσων ἠδύναντο ἴσως νὰ ἐπιτύχῃσι διόρθωσιν τῶν κακῶν ἐχόντων, ἀλλὰ καὶ δὲν πέπει ἀφ' ἑτέρου νὰ λησμονηθῇ, ὅτι ζῶμεν ἐν Τουρκίᾳ, ὅπου καὶ τὰ ἀθώοτερα καὶ ἀγνότερα νομίμα μέσα καὶ διαδύματα ἐπιφέρουσι πολλὰς βαρυτάτους κινδύνους. Αὐτὰ ἔχει ἡ δουλεία, ἣν οἱ ἀπολαύοντες τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας ἀδελφοὶ μας οὐτε κἄν σκέπτονται.

Τὰς ὀλίγας ταύτας σκέψεις ἡρῶσθμεν ἐκ τῆς τελετῆς τῆς ἐπιδόσεως τῶν πτυχίων εἰς τὰς τελειοφοίτους τοῦ ἀνωτάτου ἐν Τουρκίᾳ ἐκπαιδευτηρίου τῶν θηλέων τοῦ ἐθνικοῦ Ζαπτείου. Τὸ εὐαγὲς τοῦτο καθήκον εἶναι μὲν ἰσότητιον τοῦ Ἀρσάκειου, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα ἰδιαίτερων τινῶν προσόντων, πρὸ παντὸς δὲ ἕνεκα τῆς εὐπαιδείου καὶ νοήμονος διευθυντηρίας αὐτοῦ κ. Εὐθαλίας Ἀδὰμ, δύνανται ν' ἀποκληθῇ καὶ ἀνώτερον αὐτοῦ. Ἐν τούτοις αἱ φοιτῶσαι εἰς αὐτὸ μαθήτρια σχετικῶς εἶναι ὀλιγάριθμοι, ἀνερχόμενοι μόλις καὶ μετὰ βίας εἰς 300. Διὰ τί ἄρα γε τοῦτο;

Ὅταν ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δ. Συμβουλίου αὐτοῦ κατὰ τὴν προμνησθεῖσαν τελετὴν, ἀνήγγειλεν ἐν τῇ λογοδοσίᾳ του τὸν διορισμὸν νέου διδασκάλου τῆς μουσικῆς, ἤκουσα ἐκ τῶν ὀπισθεν μου μίαν ἰσχυρὰν διαμαρτυρίαν φωνὴν ἐνός γονέως. «Μὴ χειρότερα!» ἦτο ἡ ἀποδοκιμαστικὴ αὐτοῦ φωνή. Ἡ διαγωγή αὐτῆ τοῦ γονέως ὁμολογῶ εἰλικρινῶς, ὅτι εὐθὺς ἀμέσως μ' ἐξέπληξε καὶ ἐξέλαβον αὐτὸν ξενοφρονῶντα τινὰ ἄνθρωπον, διότι ὁ διορισθεὶς μουσικοδιδάσκαλος οὐ μόνον ἦτο Ἕλληνας ἀλλ' ἤρχετο καὶ δεύτερος μετὰ ἑνᾶ μιᾶς ἑλληνικῆς μουσικῆς ἐν τῷ ἐθνικῷ καθιδρύματι. Διὰ νὰ δικαιολογήσῃ δὲ τὴν ἐκπληξίν μου τοῦτο μόνον ἀναφέρω, ὅτι ὁ ξένος οὗτος μουσικοδιδάσκαλος δὲν κατάρβωτε νὰ μάθῃ τὴν γλῶσσάν μας καὶ τὸ σπουδαίωτον πάντων, ὁ διὰ ἑθνικῶν ἑλληνικῶν χρημάτων συντηρούμενος οὗτος Γερμανὸς μουσικοδιδάσκαλος ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου ἐξέδωκεν ἐμβατήριον εἰς τὸν νικητὸρον ὀθωμανικὸν στρατὸν! Ἀπίστευτον τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἀληθὲς δυστυχῶς.

Ὁ διορισμὸς λοιπὸν ἑλλήνων μουσικοδιδασκάλων παρὰ τὸ πλεῖστον ἐνὸς τοιούτου μιᾶς ἑλληνικῆς Γερμανοῦ διατῆ ἄρα γε νὰ διεγείρῃ διαμαρτυρίας φωνὴν εἰς τὸν προμνησθέντα γονεῖ; Τοιαυτὴ ἦτο ἡ ἐρώτησις, ἣν ἀπῆλθον μετὰ τὴν τελετὴν εἰς αὐτόν. Ἐμαθὼν δὲ ὅτι ὁ διορισμὸς ἐνός οὐχὶ ἀμέμπτου ἠθικοῦ προσηλυτισμοῦ μουσικοδιδασκάλου δὲν θὰ περιεποιεῖ τι μὴν εἰς τὸ Ζαπτεῖον καὶ θὰ ἐπηρεάσειν ὡς κακίστον παράδειγμα εἰς τὰς ἑλληνικὰς παρθενοὺς. Ἦδη τὰ πάντα κατανόησα. Ἐπρόκειτο περὶ προσώπου ἐπιδειξάντος σκανδαλώδη διαγωγὴν πρὸς τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκογενειακὴν ἠθικὴν, καθὼ γυναικίον παρταίου τοῦ χωρισμοῦ συζύγου εἰρηκτικῶς διαβιόντων, πρᾶγμα τὸ ὅποιον οἱ γονεῖς τῶν μαθητριῶν ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους δὲν ἦτο βεβαίως δυνατόν το ἐπ' ἐλάχιστον ν' ἀνεχόνται.

Φαίνεται δ' ὅτι τὸ Ζαπτεῖον Παρθεναγωγεῖον ἔχει τὸ ἀτύχημα νὰ ὑποστῇ κατὰ καιροὺς τοιαύτας ἠθικὰς δοκιμασίας. Καὶ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐδίδασκεν ἐν αὐτῷ καθηγητὴς τις τῶν ἑλληνικῶν ὁποῖος κατηγορεῖτο ἀπὸ δικαστηρίου ἐπὶ δολοφονίᾳ ἐγκλήματι; Εὐτυχῶς ἡ τραγικὴ αὐτοκτονία τοῦ εἰρηκτικῶν καθηγητοῦ ἔσως τὰ κοράσια κακίστου καὶ ὀλεθριωτάτου παραδείγματος. Ὁ παρ' ἡμῖν αὐτὸς ἐν ταῖς περιστάσεσι ταύταις πρέπει νὰ ἐμολογώμεθα ἐιλικρινῶς, ὅτι δὲν εἶδεις τὴν ἀπαιτούμενην ἐξυμνήσαν,

έθνους, αλλά μεγάλα κατά την σημασία. Βεβαίως δι' εικοσι και πέντε δραχμών και δι' τεσσαράκοντα και διὰ τριακοντίων δὲν ἐξοπλίζονται τὰ ἔθνη πρὸς τὴν ὑπερτάτην αὐτὴν ἀμυναν, εἰς ἣν εἰπερ τι καὶ ἄλλο καλεῖται σήμερον τὸ ἡμέτερον γένος ὑπὸ τῶν ποικίλων αὐτοῦ πολεμίων. Ἀλλ' ἐν τῇ σμικρότητι τῶν δωρῶν τούτων ἀντικατοπτρίζεται τοῦ ὅλου ἔθνους ἡ γνησία ψυχὴ καὶ οἱ ἐργάται τοῦ Κρυκτάσου καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ κρητικῆς σχολείου καὶ οἱ μικροῦ πολεμίου τῶν Τρικκαίων καὶ τοῦ Πειραιῶς εἰναὶ οἱ εὐστομώτεροι μάρτυρες τοῦ τί ἐπιπόθησε καὶ ἐπιποθεῖ τὸ ὅλον Γένος, τοῦτ' ἐστὶ τὴν παρασκευὴν στρατοῦ καὶ στόλου ἀξιωμαχίου, ἀπέβλεπον δὲ οὐ μόνον οἱ διερχόμενοι τῶν ποδῶν τούτων τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ πρόδρομοι τῶν πρὸς τοῦτο πανελληνίων θυσίων, οὐδεμίαν δ' ἔχοντες ἀμφιβολίαν, ὅτι τὸν ὅσων τούτων τὸν τίμιον τῆς χήρας θὰ ἐπακολουθήσουν αἱ γενναῖαι δωρεαὶ καὶ τὰ ἡγεμονικά κληροδοτήματα. Οἱ ἀφανεῖς, ἀλλ' εὐγενέστατοι οὗτοι Ἕλληνες, διέγνωσαν νηφαλιώτατα ποῦ πρέπει ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ στραφῇ ἡ ἑλληνικὴ μεγαλοδωρία καὶ ὡς συμβουλή μᾶλλον πρακτικὴ, ὅπως ἀφῆσμεν πρὸς στήμην τοὺς ἀρρώστους καὶ τοὺς ἐνδεεῖς καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ γήρατος καταληθθέντες καὶ ἀντὶ τῶν νοσοκομείων καὶ τῶν πτωχοκομείων καὶ τῶν γηροκομείων νὰ μεριμνήσωμεν περὶ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου ἡμῶν, ὡς συμβουλή μᾶλλον ὀρθοτάτη ἢ ὡς προφορά εἶναι πολυτιμωτέρα ἢ δωρεὰ αὐτή.

Ἵπὲρ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου καλοῦσι διὰ τοῦ παραδείγματός των οἱ πτωχοὶ οὗτοι Ἕλληνες τοὺς πολυταλάντους ὁμογενεῖς των!

Η ΚΡΗΤΗ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Μετὰ τὰς λαμπρὰς ἐγκυκλίους τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας τῆς Κρήτης κ. Βορέαδου πρὸς τὸν κληρὸν καὶ τοὺς διδασκάλους τῆς μεγαλονήσου ὑπὲρ ἐνισχύσεως τῶν ἐθνικῶν πολεμικῶν ταμιείων νῦν ἔχομεν ἀποδείξειν τῆς ζωηρότατης καὶ φιλοπατρίδος περὶ τούτου μερίμνης τῆς Κρήτης ἐν τῇ ἐπομένῃ ἐγκυκλίῳ, ἣν ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς Δημάρχους ὁ ἐπὶ των Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Α. Κριάρης ὑπὲρ ἐνισχύσεως τῶν ταμιείων τοῦ ἐθνικοῦ στόλου ἔχουσιν αὐτῶν:

ΚΡΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Η ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Δημάρχους Κρήτης.

Κύριοι

Μεγίστης ἐθνικῆς σημασίας καὶ ἀποστολῆς ἔδωκα, εἰς μέγαν, ἱερὸν καὶ ἐθνικοῦ ἀποβλέπον σκοπὸν, τὸ ταμιεῖον τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου, ἑκατοστὸς πολλὸ καὶ καλεῖ τὸ Πανελλήνιον εἰς εἰσφοράς πρὸς οὐσιαστικὸν χρηματικὸν ἐθνικὸν κεφάλαιον χρησιμοποιοῦν διὰ τὴν συγκροτήσιν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν θαλασσιῶν τοῦ ἔθνους δυνάμεων, ἀνὲν τῶν ὁποίων ἡ Ἑλληνία ἔλκει δὲν δύναται νὰ περὶφορηθῇ τὰ δικαιώματά της, οὐδὲ νὰ διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματα τῶν δουλοῦν ἀδελφῶν μας, οὐδὲ δύναται τέλος νὰ ζήσῃ καὶ νὰ μεγαλοφρονήσῃ.

Πᾶς Ἕλλην μὲν ὑπερηφανοῦς ἐθνικῆς, ἀναμνησκόμενος τοῦ ἐνδόξου χαλκοποικιλοῦ ἡμετέρου Σαλαμίνος προγονοῦ τον, εὐέλπιδος δὲ καὶ μετ' ἀγαλλίας καὶ ἀκρὸν ἐνθουσιασμόν ὅς ἀνεύξῃ πρὸς τὸν ἱερὸν σκοπὸν τοῦ Ταμιείου τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου, ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὁποίου ὅς ἀναπνεύσῃ τὴν ἐλπίδα καὶ τοὺς πόθους πάντων τῶν Ἑλλήνων.

Παντός Ἑλλήνος λοιπὸν, τοῦ ὁποῦν ἡ καρδία εἶναι μεγάλη, τὰ πατριωτικά αἰσθήματα ἀμάρτα καὶ τὸ φρονεῖν γενναῖον δὲν συγκλονίζεται ἐκ βάθρου ἡ ψυχὴ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἐκκλήσει τοῦ Ταμιείου τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου, ὥστε νὰ σπεύσῃ καὶ συντρέξῃ κατὰ τὸ ἐνὸς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ του.

Ἡ Κρήτη εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας της συνευδύατο τὴν ἐαυτῆς καθήκον, ἐμπλῆτος δὲ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐθνικῶν ὀνειρώξεων, ἐκπεύοντες ἑκάστοις ὅς ἀποστείλῃ τὴν πενήταν αὐτῆς εἰσφοράν, πλείστον δὲ τῶν Δήμων τῇ εὐγενῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν προϊσταμένων των Δημάρχων, ἐνήφισαν κατὰ καιροὺς μικρὰ ποσὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον.

Ἀλλ' ἵνα παρωχῇ ὁριζόμενοι καὶ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου ὅπου, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν ᾖ τὸ εἶδος, σπουδαῖος θέλει καὶ τοῦτο συντελεῖ πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἐκτείνεσιν τοῦ Ὑψηλοῦ τοῦ ταμιείου τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου, ἐκτερωσάμεν ἐπαναφῶν, ἐξαιρούμεν τὴν σπουδαιότητα τῆς εἰσφοράς ταύτης, ἵνα ἀπευθυνόμενοι ἡμῖν καὶ τοῖς δημοτικοῖς Συμβούλοις τῶν δήμων, ὅν προέτασθε, τῆς. Ἐπικαλοῦμενοι δὲ τὴν πατριωτικὴν καὶ εὐγενῆ ἡμῶν καὶ τῶν κ. κ. Δημοτικῶν Συμβούλων τοῦ δήμου σας μέριμναν, ὡς παρακαλοῦμεν, ἵνα ἀναγκασθῇ ἐν τῷ ὑποβληθῶμεν νῦν προ-πολογισμῷ τοῦ 1904, εἰδικὸν κονδύλιον, ποσὸν ἢ ἀνάλογον πρὸς τὰς οικονομικὰς δυνάμεις τοῦ Δήμου σας, ὑπὲρ τοῦ Ταμιείου τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου.

Ἡ πατριωτικὴ αὐτὴ πράξις ὁμῶν, ἐστὶ ἀξιωματικὴν παρὰ τὴν παρὰ τὴν ἑλπίδα, ὅτι ἐπικρατῇ ὑπὸ τοῦ Πανελληνίου καὶ θὰ ἐπισταθῇ τὸν δικαίον ἐπανὸν παντός μέγα φροντιστὸς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, διὸ καὶ πεποιθότες ἐπὶ τὴν πραγμάτωσιν αὐτῆς, ὡς ἐκφράζομεν τὰ συγχαρητήρια ἡμῶν ἐκ τῶν προτέρων.

Ὁ ἐπὶ των Ἑσωτερικῶν Σύμβουλος.
Α. ΚΡΙΑΡΗΣ

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Πρὸ δύο ἑβδομάδων ἐδημοσιεύσαμεν τὴν νέαν ἐκκλήσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Μακεδόνων Ἐπιτροπῆς πρὸς τὸ Πανελλήνιον. Θὰ ἦτο περιττὸν νὰ προσθέσωμεν τῆς συντάξεως τοῦ «Ἀγῶνος» τὴν πρὸς τοὺς ἀναγνώστους αὐτοῦ παραίνεσιν, ὅπως ὑποβόηθῃσι τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ἐν μὴ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως καὶ ἐντεθεῖν τῆς ἐκκλήσεως ἐκείνης πλείστον ἐν ἐξοφῶντο τὸ πρᾶγμα ἐν τῇ πολυπαθεῖ Μακεδονίᾳ ἡμῶν, ἵνα νῆαι ἀνάγκαι καὶ νῆαι συμφοραὶ καὶ νῆαι κίνδυνοι ἐπείκειστον περὶ τὴν προσφιλεστάτην χώραν. Δεῖ δὲ χρημάτων νῦν.

ὅν ἀνευ οὐδὲν δυνάμεθα νὰ σώσωμεν. Δὲν εἴμεθα μόνον ἐγκαταλειμμένοι παρ' ἀπάντων οἱ Ἕλληνες, ἀλλὰ πολεμιστὰ καὶ παρὰ πλείστον καὶ δὴ καὶ μεγάλων ἐχθρῶν. μόνον δὲ διὰ τῆς ἐσχάτης ἐντάσεως τῶν ἠθικῶν καὶ ὁλικῶν δυνάμεων του δ' ἐλληνισμὸς δύναται νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ θάνατον τὸν τῶν τῶν ἐπιτελεσθῇ τοῦ νὰ σωθῇ ἐκ τῶν παντοίων φρεσωντάτων κινδύνων. Ἐξ ὧν ἀπειλεῖται ἡ ζωὴ του. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται πολλὰ καὶ μεγάλα θυσία, ἐξ ἰσοῦ δὲ πολὺς καὶ σπουδαῖος εἶναι ὁ σκοπός, ὃν διηγεῖται ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Μακεδόνων Ἐπιτροπῇ, πρὸς τοὺς σκοποὺς τῶν ἐθνικῶν Ταμιείων. Διότι ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐπιτροπῇ ἀποτελεῖ οἶονε τὸν διαρκὴ κηδεμόνα καὶ προστάτην τῶν ταλαιπωρουμένων Μακεδόνων ἐκ τῆς πολλῆς κακοθυρίας τῶν ἐχθρῶν μας, ἡ ζῶσα μέριμνα τῆς ἐλευθέρως πατρίδος ὑπὲρ τῶν δεινοπαθόντων ἀδελφῶν μας ὧν ἀνγίγει τοὺς πυρ-πολοῦ-μένους οἴκους, τρέφει αὐτοὺς πεινῶντας, παρηγορεῖ αὐτοὺς φρονενομένους καὶ ἐνισχύει εἰς τὸν ἀν-ηθικὸν τοῦτον ἀγῶνα τῆς ἀντιστάσεως, ἐξ ἰσοῦ ἐν-δοξὸν πρὸς τὸν ἐπιθετικὸν ἀγῶνα, ὃν θεία βοήθεια δὲν θὰ βραδύνωμεν νὰ ἐπαναλάβωμεν κατὰ τῶν προαιωνίων ἡμῶν πολεμίων. Οἱ μέχρι τοῦδε προσ-ερχθέντες τῇ ἐπιτροπῇ ὑπὸ τοῦ Πανελληνίου ἔρα-νοι εἰς 760.000 δραχμὰς ἀνελθόντες, διετέθησαν ἡδὴ κατὰ τὸ πλείστον σκοπιμῶτα ὑπὲρ τῶν ἀνα-γκῶν τῶν ἀδελφῶν μας, ἀλλ' αἱ ἀνάγκαι, ὡς εἴπο-μεν, ἀξάνονται, σὺν αὐταῖς δὲ πρέπει νὰ συνα-εξηθῇ καὶ τῶν Ἑλλήνων ἡ πρὸς τὰς θυσίας προ-θυμία

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ἐκ πολλῶν δεδομένων, ὅτι τὸ δι-ουρεῖν, καίτοι ἡ Βουλὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ προσῇ εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ περὶ δανείου ὑπὲρ τοῦ στόλου νομοσχεδίου, θὰ προσῇ εἰς τὴν σύναψιν αὐτοῦ καὶ τὴν παραγγελίαν τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὑποδει-χθέντων πλοίων ὑπὸ τὸν ὄρον, ἐννοεῖται, τῆς ὑπὸ τῆς βουλῆς δοτέρας ἐγκρίσεως τῶν γεννησάντων. Εἰς τοῦτο, ὡς λέγεται, συνήρουν καὶ ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ τῶν Στρατιωτικῶν ἀνέφε-ρεν εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν τοῦ στρατοῦ, ὅτι αἱ φορητὰ στρατιωτικὰ γέφυρα ἀπερρίσθησαν νὰ παρα-γελθῶν εἰς τὰ αὐτορικά ἐργαστήρια, καθόσον ἐξ ὧν τῶν ὑποβληθέντων σχεδίων αἱ γέφυραι αὐταὶ ἐκρίθησαν καταλλήλως.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ τύπος προσήνεκε κατ' αὐτὰς καὶ ἑτέραν μεγάλην πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίαν, ταύτην, ὅτι κατὰ τὴν διὰ τῶν ὑπερβολῶν του καὶ τῆς ἀκατανόητον καὶ ἀδίκον κατὰ τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων ἐπιθέσεως νὰ ἀποτρέψῃ τὸν ἐξ 110 πλοίων ἀγγλικῶν στόλου νὰ καταπλεύσῃ εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Παλάρου. Ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν ἐπίση-μον ἐκθεσιν τοῦ ἱεροσυνεδρίου ἐγένοντο ἀπὸ 17ης Ἀπριλίου μέχρι 25 Ἰουνίου, τοῦτ' ἐστὶ ἐντὸς τριῶν μηνῶν 295 κρούσματα τυφοειδοῦς πυρετοῦ. Ὡς γνωστὸν, τὸ νόσημα τοῦτο εἶναι ἐν Ἀθήναις ἐνδη-μὸν ἐνεκα πολλῶν καὶ διαφορῶν λόγων ἀποβα-λὸν διὰ τοῦτο τὴν μεγάλην θανατηφόρον δύναμιν του, ἣν εἶχεν, ὅτε τὸ πρῶτον ἐνέσκηψε κατὰ τὸ ἔτος 1881. Οὐδὲν παρόμοιον, ἔαν κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ ἔτους καὶ τοῦ θέρους ἐπέτρεται αὐτῆς τις τῶν κεραιμάτων ὀφειλομένη ἰδιαιτὰ εἰς τὴν κατάχρη-σιν αὐτῶν καρπῶν. Καὶ ὁμοῦ τὴν αὐτῆς ταύτην μηδαμινὴν ἄλλως ἀνάλογον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πό-λεως τῶν Ἀθηνῶν ἐξ 150.000 κατοίκων ἀνήγαγε μερὶς τις τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου εἰς λοιμικὴν καὶ φο-βεράν ἐπιδημίαν θερζουσαν τὴν πόλιν τῶν Ἀθη-νῶν. Τὰ ποταπὰ αἰτία τῆς κατὰ τοῦ Δημάρχου ἐπι-θέσεως ἱκανοποιήθωσαν περιφανῶς καὶ ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς ἀπέτισαν τὸν νέον τοῦ τὸν φόρον εἰς τὴν φιλοπατρίδα δημοσιογραφίαν στερηθείσαν τῆς οικονομικῆς κινήσεως, ἣν θὰ συν-επῆγετο ὁ κατάπλους τοῦ κολοσσίου στόλου, ἵνα οὕτω διὰ μωροιστῆν φορὰν ἀποδεχθῇ ἀληθέστατον, διὸ οὐδένα οἱ Ἕλληνες ἔχομεν ἐκινδυνώσαντες ἐχ-θρὸν ἢ ἡμᾶς αὐτοὺς

Η ΠΟΛΙΣ τῆς Ἀρτης συγγένη τὴν παρελθού-σαν Τρίτην εἰς ἀνδρὸν σὺλλαλητήριον, καθ' ὃ μετὰ τὴν ἀκρόασιν διαφόρων ρητόρων προσῇ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἀκοινοῦ ὀφίσματος.

Ὁ λαὸς τῆς Ἀρτης ἀπευθύνει ἀδελφικὸν χαι-ρετισμὸν εἰς τοὺς ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν δικαίων προ-κινδυνεύοντας καὶ δοκιμαζομένους ἀδελφούς Μα-κεδόνας συνιστῶν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβερνήσιν τὴν φρεσὴν καὶ ἀνεγνωρισμένην προστάτιν τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ νὰ πράξῃ πᾶν τὸ καθ' ἑαυτὴν πρὸς ἀμυναν καὶ ἐξασφάλισιν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων ἐν Μακεδονίᾳ.

Ἀνακηρύσσει τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ τεθῇ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἰδίᾳ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἐνὸς τῆς ἑξοφῶντος τὸ Ἑπικρατικὸν ζήτημα, ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ Μακεδονικοῦ ἐπὶ ἐξασφα-λίσιν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ ἐν Ἑπικρα-ἀναθείε εἰς τὴν διοργανωτικὴν τοῦ σὺλλαλητήριου ἐπιτροπῇ καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ψη-φίσματος καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὸν πρωθυπουργόν.

Συγχάριζον τὴν φιλότιμον πόλιν τῆς Ἀρτης, διὸ εὐσέπως συνεδύσατο τὸ ἡπειρωτικὸν μετὰ τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος, ὅτε ἀλλήλθεντον ἐν ὑπο-δείξασα τὸν μόνον δυνατόν καὶ φρεσὴν τρόπον νὰ

διεκδικήσωμεν τὰ ἀμφισβητούμενα ἡμῶν δίκαια. Πλὴν εἶναι τὸ διὸ δύναται νὰ λυθῇ τὸ μακεδονικὸν πρόβλημα χωρὶς νὰ λυθῇ σὺν αὐτῷ καὶ τὸ ἡπει-ρωτικόν. Τούτου δ' οὕτως ἔχοντος καὶ ἐξανακα-ζόμενοι ὑπὸ τῶν Τούρκων, οὕτως πολλὴ μᾶλλον τοὺς φιλονόμους Ἕλληνας πιέζουσι καὶ τυραννοῦ-σιν ἢ τοὺς κακοκυροῦντας Βουλγάρους ἀνάγκη νὰ ἀρχίσωμεν συνεχίζοντες τὰς παραδόσεις ἡμῶν τῆς κατὰ τοῦ προαιωνίου τυράννου ἀντιδράσεως ἡμῶν τοῦτο δὲ δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἢ ἐπεκτείνω-μένων τῶν τοιοῦτων ἡμῶν ἐνεργειῶν ἐντε τῇ Ἑ-πείρῃ καὶ ἐν Μακεδονίᾳ, εἰ δυνατόν δὲ καὶ ἐν Ὁράκῃ. Περὶ τούτου τοῦ θέματος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ σὺλλαλητήριου τῶν Ἀρτιῶν θὰ διμυλῶμεν ἴσως προσεχῶς ἐκτενέστερον.

ΣΕΜΝΟΠΡΕΠΩΣ ἐγένετο ἡ τελετὴ τῆς κατα-θέσεως τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ νέου δημοτικοῦ νοσοκομείου «Ἐλπίς» ἐπὶ οἰκοπέδον κειμένον ὑπὸ-σθεν τοῦ Ἐφησίου Ἀδερφοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ πρίγκιπος Ἀνδρέου καὶ τῆς πριγκίπισσας Ἀλίκης, τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, τοῦ δημάρχου Ἀθηναίων, τοῦ δημοτικοῦ συμβου-λίου, πολλῶν ἄλλων ἐπιστῶν καὶ μεγάλων ἀριθ-μοῦ ἰδιωτῶν. Πρὸ πολλοῦ εἶχε καταδειχθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς μεταφορᾶς τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας δημο-τικοῦ νοσοκομείου διότι καὶ ἀνθυγιεινὸν οὐ μόνον διὰ τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς νοσηλευμένους ἦτο τὸ ὀφιστάμενον νοσοκομεῖον ἐν μέσῳ πόλεος κεί-μενον καὶ στενὸς ἦτο ὁ χώρος αὐτοῦ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν, ὡς κέκληται νὰ ὑπερηγήσῃ. Ἡ μεταφορὰ ἀρὰ τοῦ νοσοκομείου ἐπὶ χώρου εὐατέρου καὶ εὐ-ρέως εἶναι νέον κατὰ τὸν νόμον τοῦ δημάρχου κ. Σπ. Μερκούρη, διὸ οὐ λαμπρύνει τὴν περίοδον τῆς πο-λυπρόγμου ἀρχῆς αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην τῆς θεμελιώσεως ὁ κ. Μερκούρης ἀπήγγειλε λόγον, ἐν ᾧ σὺν ἄλλοις εἶπε καὶ ταῦτα:

«Ἡ πόλις ἡμῶν, Μεγαλειότατε, ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀναγεννήσεώς της, ἀναγνωρίζουσα τὸ ἔθνος τῆς ἐκείνης της καὶ ἀκολουθούσα τὰς ἐνδόξους παραδόσεις της ἀσπάζεται ἐαυτήν ὑπερήφανον, διὸ ἀνέκαθεν ἐκαλλίεργον κατ' ἐξοχὴν τὴν φιλοφροσύνην ἥτις ὑπῆρξε μία τῶν μεγίστων ἀρετῶν τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων. Καὶ μετὰ τῆς παροπαρὰ τοῦ φιλοκα-λίας φιλοτιμίας νὰ ἐνεργῇ κατὰ ἐνεργείας καὶ ἐπιστήμης. Ἐν τῇ θανατοῦ προόδῳ καὶ ἀναπτύξει της, ἥτις εἶναι θαυμά-ῖα ἐκείνης δραστηριότητος καὶ μεγαλοπραγμοσύνης, δὲν νομί-ζει διὸ δρέπει ἀδρότερον ἐμὴν καὶ ἀγαλλίαν ἢ ὅταν δύνα-ται νὰ στήσῃ τῷ τόπῳ ζωῆς, ὑγείας καὶ θεραπευτικῆς δυνά-μεως καὶ σοφίας.

Τοιοῦτο τρόπον εἶναι τὸ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ὑ. Μεγα-λειότητος ἐγκαινιζόμενον σήμερον Δημοτικὸν τοῦτο Νοσοκο-μεῖον, ὅπερ ἡ Προτελευταία ἀφῆκε μετ' ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὴν μεγαλοφυῆ καὶ τὴν φιλοφροσύνην μεγάλων ἐνεργειῶν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἑλληνίδων, νεκρῶν καὶ ζώντων ἐπὶ, ἀπὸ ἐβδόμητον ἡδὴ ἐπὶ ἀνδρῶν καὶ ἀπαισίων μετ' ἐνθουσιασμοῦ οὐ μόνον περὶ τῶν νοσητῶν καὶ τῶν πασχόντων, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν προαιωνίων εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ πρακτικὴν ἀσκήσιν τῆς θείας τέχνης τοῦ Ἀσκητιῶ. Τὸ νέον τοῦτο οἰκοδόμημα, μὲλλον νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ παλαιὸν ἡδὴ καὶ ἀνεπαρκὲς πρῶτον τῆς πόλεως Νοσοκο-μεῖον, ὅπερ ἐπὶ δύο γενεὰς καὶ ἐπέκεινα περιέβαλε τὸς πάσχοντας δι' ἐπιφανῶν διδασκάλων κατήχησε τοὺς ἀπαντα-χοῦ τῆς ἐλευθέρως καὶ δουλῆς Πατρίδος ἀσκούοντας τὸν φιλό-φρονον αὐτῶν ἔργον ἱατρῶν ἐνέμεναι ἀνάγειν τὸν ὑψηλὸν καὶ εὐλόγον ἀξίωσιν καὶ ἐπαγγέλλεται νὰ ὑπερηγήσῃ ἀνελ-κιδῶς ὅλας τὰς ἐπιστημονικὰς καὶ πρακτικὰς ἀνάγκας τῆς νεοτέρας κοινωνίας. Πρὸς εὐδόξωσαν δὲ τούτων δύο κυρίως ἔχει ἀνάγκας καὶ ἀπαιτήσεις, τὴν εὐμενῆ προστασίαν τῆς Ὑ. Μεγαλειότητος καὶ τὴν γενναίαν φιλοφροσύνην τῶν ἀπαν-ταχοῦ τῆς οἰκουμένης λογαζομένων καὶ εὐδοκιομένων ἀδελ-φῶν, Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων.»

ΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ ἐξ Ἀλμυροῦ, ὅτι ἡ ἐφτερινὴ καπνοπαραγωγὴ ἐν Ἀλμυρῷ, καίτοι ὀστερεῖ κατὰ ποσότητα, οὐχ ἦτο κατὰ ποιότητα εἶναι ἀρίστη.

Εἰς τοῦτο συνετέλεσε κατὰ πολλὸν ὁ ἐπικρατήσεως εὐδὸς καιρὸς, ὅστις δὲν συνέβαλεν εἰς τὴν ἀνάπτυ-ξιν τῆς πόλεως μελιτοῦρας, ἥτις πέρου τοσαύτας φθορὰς ἐπῆνεγκεν.

ΕΝ Λαρίσιν μονικὸς καὶ γυμναστικὸς Σὺλ-λογος ἀπεφάσισε νὰ προῇ εἰς ἱδρύσιν μεγάλου σκο-πευτηρίου ἐν Λαρίσιν, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ ἐκγυμνάζωνται πάντες εἰς τὸν χειρισμὸν τοῦ ὅπλου καὶ τὴν σκοπο-βολήν. Ἐπειδὴ ὁμοῦ ἡ ἱδρυσὶς σκοπευτηρίου ἀπαι-τεῖ ἀπάντας τὰς ὁποίας δύνανται νὰ διαθέσῃ ὁ λαὸς πρὸς οὗτος σὺλλογον, διὰ τοῦτο προέβη εἰς τὴν σύ-στασιν ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Κ. Π. πασταύρου, Α. Μιχαηλίδου, Γ. Παπασταθοπούλου, Χρ. Ἀλέκου, Β. Γεωργιάδου, Μιχαὴλ Σιάπκα, Β. Ἀρσενίδου καὶ Ι. Βασιλάκη, εἰς τοὺς ὁποίους ἀν-εθῆκεν νὰ συλλέξωσιν ἐράνους πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀπηύθυνε τὴν ἐξῆς ἐκκλήσιν. Ὁ Μου κὸς καὶ Γυμναστικὸς Σὺλλογος Λαρίσης, κατανῶν τοὺς περιτοίχους τὸ ἔθνος ἡμῶν κινδύνους, καθ' ὃν ὁσονοπω κληθῆσεται ὁ ἄμυνθῇ, ἰχωνίζομενοι τὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα καὶ καθορᾶν ὅτι βάσις τῆς τοιαύτης τοῦ ἐνεργείας εἶναι ἡ γνῶσις τῆς χρήσεως τῶν ὅπλων, ἀπεφάσισε τὴν ταχίαν ἱδρύσιν μεγάλου σκοπευτηρίου ἐν Λαρίσῃ καὶ ἐσχ-μάτισεν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κατὰ τὴν ὑπογε-γραμμένων πρὸς σὺλλογὴν ἐνῶντων διὰ τὴν ἐξέυρεσιν τοῦ διὰ τὴν ἱδρύσιν τοῦ σκοπευτηρίου ἀπαιτηθησά-μενου ποσού.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ποιεῖται ἐκκλήσιν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας καὶ προσκαλεῖ αὐτοὺς νὰ συν-εσπέρωσιν τὸν ὅσον αὐτῶν ἐν τῇ συνασπῇ, ὅτι ἡ τοιαύτη εἰσφορά εἶναι ἡ ἐθνικωτέρα πασῶν. Αἱ εἰσ-φοραὶ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν ταμίαν τῆς ἐπιτροπῆς κ. Μιχαὴλ Σιάπκα.

Πλὴν τῆς ἐν Λαρίσῃ ἱδρύσεως σκοπευτηρίου ἀγ-γέλλεται ἐκ Τρικκαίων, ὅτι καὶ αὐτοὶ γυμναστι-κὸς Σὺλλογος ἀπεφάσισε νὰ ἱδρῇσῃ ἐμὴν σκοπευ-

τικῆς, ὡς ὀρίζεται ἐν τῷ καταστατικῷ του. Πρὸς τοῦτο τὸ Σὺμβούλιον τοῦ Σὺλλογοῦ ἀπεστάθη πρὸς τὴν ἐνταῦθα Πανελληνίον Σκοπευτικὴν Ἐταιρείαν καὶ ἐζήτησε διαφόρους πληροφορίες περὶ τῶν ἀπαι-τουμένων διὰ τὴν λειτουργίαν ἐνὸς τοιούτου σκο-πευτηρίου.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΒΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἐθνικοῦ πρακτορίου οἱ Ἰάπωνες ἐπετέθησαν δι' ὅλων τῶν δυνάμεων αὐτῶν κατὰ τῶν φρουρίων τοῦ Λιμένος Ἀρθούρου μετ' ἀπαρδεύματιστον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν πολέμων λύ-σης. Κατὰ τὴν ὁδὸν νὰ ἀπωθήσωσι τοὺς Ῥώσους ἐκ διαφόρων προμαχόνων, ἀλλὰ τότε οὗτοι ἔθρην πῦρ εἰς τὰς ἐκπονώμενους, αἵτινες ἀνατιναχθεῖσαι ἐπῆ-νεγκαν ἀληθῆ πανωλεθρίαν εἰς τοὺς ἐχθρούς των. Τηλεγραφήματα ἐκ Βιέννης ἀναεῖδαν τοὺς ἀριθ-μοὺς τῶν νεκρῶν καὶ τραυματιῶν Ἰαπῶνων εἰς τριά-κοντα χιλιάδας ἀνδρας.

Ἐτέρωθεν ἀγγέλλεται, ὅτι ἀνεφάνησαν ἀνατολ-κῶς τοῦ Μοῦκδεν πρόσκοποι πολυαριθμοῦ στρα-τιάς τῶν Ἰαπῶνων.

Κατόπιν τῶν νέων δυναμιτιστικῶν ἀποπειρῶν τῶν Βουλγάρων ἐν Μα